

אשר חתם

הנכבד

המכבד

המכבד

ספר סדר תורה תאמרמי' הנבחר

אשר יחד יאל משה אבנ יסדא

תלמוד

לפרות ולרבות שגא' פרו ורבו' ז

בספר נשים בהלכות אישות

תולדות נח. לך לך. וירא אליו. ויהיו

וַיִּשְׂרַח תוֹלְדוֹת יִצְחָק וַיַּנָּא יַעֲקֹב

מִן־בְּשֵׁשׁ הַפְּרָשִׁיּוֹת הָאֵלֶּם בְּלִיטִים מְמִינוֹת הַמִּזְוֶה

שלא לאכל בנדה נשה ישנא לא

יֹאכֶזְבֶּבֶן יִשָּׁדָאֵל אֶת־נִרְיָה הַנָּשָׂא

הלכום אברואסודות בספר קדושה

שם יעקב ויהי מקץ ויגש אליו ויהי

קב ויפשיטיו וארה שמות וארה

[illegible]

ALL THE WORLD IS A THEATRE

_____

ארכי אריות ידיו וירפיו כאשר יסמך עליהם אריות אהוי עד שיצא הרעור מן שן כצחות ובהן הרגתה שן כעפה ברורה ואמר

ועתה נאמרה ודבר לאיש אודה יד ערדורש

ארכי אריות ידיו וירפיו כאשר יסמך עליהם אריות אהוי עד שיצא הרעור מן שן כצחות ובהן הרגתה שן כעפה ברורה ואמר

ארכי אריות ידיו וירפיו כאשר יסמך עליהם אריות אהוי עד שיצא הרעור מן שן כצחות ובהן הרגתה שן כעפה ברורה ואמר

ארכי אריות ידיו וירפיו כאשר יסמך עליהם אריות אהוי עד שיצא הרעור מן שן כצחות ובהן הרגתה שן כעפה ברורה ואמר
מח לרן בענקי בהמה שנא וכינינו
שור איש וגו' וגבוהה נוקי ממנו
מט לרן בדין הנגב בת שלומין
אובמיתה שנא כי יגוב איש
שור איש וגו' אם במחתרתו
גוב איש וגו' בסנוקין בה נגבה
לרן בענקי ההבער שנא כינינו
איש שדה או כרסו
לרן בדין האיש שנא כינינו
איש וגו' שתהן בספר נזירין
בהלכות נוקי ממון
לרן בדין שומר חנם שנא כי
יתן איש אל רעהו כסף אוכל
בספר משפטים בהשאה ופקדון
לרן בדין טוען וכופר שנא
על כל דבר פשע במשפטים
בה טוען ונטען
לרן בדין שומר נושא שכר
והשוכר שנא כי יתן איש אל
רעהו חמורו במשפטי בה שכרות
לרן בדין השואש שנא וכי
ישאל איש במשפט בהלכות

ארכי אריות ידיו וירפיו כאשר יסמך עליהם אריות אהוי עד שיצא הרעור מן שן כצחות ובהן הרגתה שן כעפה ברורה ואמר

ארכי אריות ידיו וירפיו כאשר יסמך עליהם אריות אהוי עד שיצא הרעור מן שן כצחות ובהן הרגתה שן כעפה ברורה ואמר

ספר יצחק ויצחק יעלמהד יעלמהד יעלמהד

עבירות אינן ישרות חוטא והוא אדם

ר"ע שני לא תטה משפט אדיון

מפי ה' מוידא רמב"ן ייזבא ביידיהויה

הַיְיטִיּוֹת הַזֵּהוּ הַזֶּה

ע שררה הדין באומד הדין

עַרְשֵׁי־רָאוּשֵׁי שְׁנֵי עַדְסוֹפֵי יִשְׂרָאֵל

דבר שני ונקי וצדיק א תהיו

ע"ז שלא ליקח שחד שגז וישחד

לא חסדך יצא יידישע ריזעס

לְבַיְתָא דְּבִינְיָא דְּבִינְיָא

על ידי שם ה' יצאנו ממצרים

מה שתוציא הארץ שני ז

והשבעית תשמטנה בס' זרע' בה שמו

עַתָּה לַיְשׁוּבוֹת בַּשָּׁבֹת שֶׁנֶּאֱמַר יֵשֶׁת

ימים תמנשך מן השדה וביום

בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ

السيد علي بن محمد بن عبد الله

שלא ליישב בעזר עבדיה

וְלֹא מִשְׁבִּיעַן אֶת־זֶה שֶׁנֶּאֱמָר

וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תִזְכִּירוּ

ישראל להדיח בני ישראל אחר

י"י יצוא לא ייחזיקו לך

על שם אברהם

אזהרה למדינה בבספהמרעבה ע

פב לחנבשליש רגלים שני שלש

רנלים תחנלי בשנה

דברי חיים

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

229 2210

.....

כפוליה שתכתיבתימא היהדרר לאם לאדכרך כיכנכוה שמיסודמיהם שביע כלמיהאשר יהיהקמין כסופר

תעודה ועל זיכרון השרה חודת וולחמיסר

ויקח וליחודו

פג שלא לעלות להנבלא קרבן
שנא ולא יראופע ריקס
פד להראות פני יאברגליס שנא
שלש פעמים בשנה שלשת
בס הקרבנות בה חגגה
פה שלא ישחט הפסח והחמץ קין
שנא לא תבכ על חמץ דסוגר
פו שלא להניח אמורי הפסח
עד שיפסדו בלינה שנא ולא ילחן
חלב שתיהן בס הקרבנות בה קרבנו
פז להביא בכורים לבית הבחור
שנראשית בכורי כורע בה בכורים
פח שלא לאכל בשר בחלב שנא
לא תבשל גדי בחלב אמו
בס קדושה בה מאכל אסורות
פט לעבוד את יא בכל יום בתפלה
שנא ועברתם את יא להיכנס
בס אהבה בה תפלה וברכתנו
ז שלא להושיב עובדי עז
בארצנו שנא לא ישכנו בארצנו
פן יחטיאונו בס המדע בה לכבוד

ויקח וליחודו

שלא יזח החשום על האפס

מאוסה בלחמיהאשר יהיהקמין כסופר

כלמיהאשר יהיהקמין כסופר

שלא יזח החשום על האפס

התורה בדרבנא שחריה דגש כמו כנדרה תשים כשלחה תריבנה ולהנמן ארבעי שמה במיהם דומיהם

מאלימות מהנבמות תבעת הוכל מחוטבות

כל יורה אשר יהיה מוכרסם ויכסוך אליו כל מה חריו יהיה הקר דבטה כמוויה פכיו ויהיה מוכרסם חרין כיון פמקיס שרואו מהרד וכו' וכו' וכו'

התורה בדרבנא שחריה דגש כמו כנדרה תשים כשלחה תריבנה ולהנמן ארבעי שמה במיהם דומיהם

קד	לקדש הכהן ידיו ורגליו בשעת העבודה שנא ורחצו את רגליהם	שנא ולא יזחה חשן מעל האפור	ע"ז	שלא יקרע המעיל שנא כפי תחרא יהיה לו לא יקרע שלש
קכ	זבנו בעבודה טה ביאת המקדש למשח כהנים גדולים ומלכים בשמן המשחה שנא שמן משחת קדש יהיה זה	ע"ה	לאכל הכהנים בשר הטאת ואשם שנא ואכלו אתם אש	
קכא	שלא לסוך בשמן המשחה שנא על בשר אדם לא יסוך	ע"ט	שלא יאכל בשר קדש קדשים שנא וזה לא יאכל	
קכב	שלא לעשות כמתכנת שמן המשחה שנא ובמתכנתו לא	ק	קדש שתיהן בעבודה בהם מעשה וקנו להקטיר כהן גדול קטורת	
קכג	שלא לעשות כמתכנת הקטרת שנא והקטרת אשר תעשה במתכנתה דבס עבודה בה כליהם	קז	פעמים ביום שנא והקטיר עליה אהרן בעבודה בה תמיד ומוספין	
קכד	לפרות פטר חמור וליתן פרינו לכהן שנא ופטר חמור תפרה	קח	קא שלא להקטיר ולהקריב עז מובח הזהב קטרת וזה החוץ	
קכה	לערוף פטר חמור אם לא יצא לפרות שנא ואם לא תפרה יערפו שתיהן מורעין בכורים	קט	מן הקטרת הזה שנא לא תעלו עליו קטרת וזהו בס עבודה בה	
קכז	לשבת מעבודת הארץ שנא בחרוש ובקצירת שבת בספ זרעים בה שמטה ויובל	קל	כל המכרה	
קכח	שלא לבשל בשר בחלב שנא	קכ	כח תשא	

בספר זמניהם שכלים

והוא שחריה דגש כמו כנדרה תשים כשלחה תריבנה ולהנמן ארבעי שמה במיהם דומיהם

וְכָל הַיּוֹם הַהוּא יָצְאָה הָעָם מִן הַיָּם בְּרַגְלֵיהֶם וְלֹא הָיָה שָׁם מַיִם

אשר

קשה עליהם להבדל כמובל כחכמת לכה שיבואת הקב"ה כאשר תהיה קודם שתכנס איתו יהא ידו בדת יעדיש בספר הכל שאמריו

ערוכה בה שוקדים שמוח למעלה עקודים

בספר הזה נאמר כי כל המעשים אשר יעשה האדם יעשהם כפי חכמתו וכל המעשים אשר יעשהם כפי חכמתו יעשהם כפי חכמתו

אשר יעשה האדם יעשהם כפי חכמתו וכל המעשים אשר יעשהם כפי חכמתו יעשהם כפי חכמתו

קב שלא יבדיל בחטאת העור שנא ומלק את ראשו קבא שלא ליתן שמן זית במנחה החוטא שנא ישים עליה שמן קבב שלא ליתן עליה לבונה שנא ולא יתן עליה לבונה שלש בס עברה בה מעשה הקרבן קב להקריב חומר קרבן אב נסתפק לו אם חטא בחטא שחייבין עליו חטאת אם לא חטא שנא והביא את אשמו ל"ל זהו הנקד אישם תלוי בס קרבנות בה שגנות קב להוסיף המועל או אכל תרומה חומש על הקרבן ולהחזירו שנא ואת אשר חטא מן הקדש ישלם וזה מישתויסוף עליה וזהו דין מעלה בעבודה בה מעלה קבה להקריב חומר קרבן חטא קביע על שגות אם שגב במעות לא תעשה שחייבין עליו ברת שנא ואם נפש כי תחטא ועשתו אחתנו בקרבנות בה שגות

עו את אהרן

קב להשיב את הנזלה שנוהשים את הנזלה בסניקין בה נזלה ואברה להקריב קרבן השוגב במעלה או החוטא בנזלה או בשפחו חרופה או שכפר בפקדון ונשבע על שקר מכאן קרבן אשם שנא ואשמו יבא וגו' וזהו הנקרא אשם וזה בס עברה בה מעשה הקרבן

קב להשיב את הנזלה שנוהשים את הנזלה בסניקין בה נזלה ואברה להקריב קרבן השוגב במעלה או החוטא בנזלה או בשפחו חרופה או שכפר בפקדון ונשבע על שקר מכאן קרבן אשם שנא ואשמו יבא וגו' וזהו הנקרא אשם וזה בס עברה בה מעשה הקרבן

קב להשיב את הנזלה שנוהשים את הנזלה בסניקין בה נזלה ואברה להקריב קרבן השוגב במעלה או החוטא בנזלה או בשפחו חרופה או שכפר בפקדון ונשבע על שקר מכאן קרבן אשם שנא ואשמו יבא וגו' וזהו הנקרא אשם וזה בס עברה בה מעשה הקרבן

אשר יעשה האדם יעשהם כפי חכמתו וכל המעשים אשר יעשהם כפי חכמתו יעשהם כפי חכמתו

למדה לחקך ולמד זולתו

קרב לאכל הכהנים שיירי מנחות
שנא והנותרת ממנה יאכלו
קרב שלא לעשות שיירי מנחות
חמץ שנא לאתאפה חמץ
שתיהן בס עברה בה מעשה הקרבן
קלד להקריב בהן גדול מנחה
בכל יום שנא זה קרבן אהרן
ובניו והוא הנקרא תחביתין בס
עברה בה תמידין ומוספין
קלה שלא תאכל מנחת כהן שנא
וכל מנחת כהן כליל תהיה
קלד לעשות מעשה החטאת
שנא זאת תורת החטאת
קלד שלא לאכל בשר חטאות
הנעשו בפנים שנא וכל חטאת אשר
קלה לעשות מעשה האשם
שנא וזאת תורת האשם
קלס לעשות מעשה זבחה של
שנא וזאת תורת זבחה של
קמ שלא לאכל פגול שנא
המקריב אתו לא יחשב לו פגול
קמא שלא לאכל מזוהקדשים

ביום העומר

קמו שלא יכנס הכהן למקדש
פרוע ראש שנראו שיכנס אונן
קמח שלא יכנס כהן למקדש

למדה לחקך ולמד זולתו

למדה לחקך ולמד זולתו

והקדים בארץ ואחר באומשה ואחר
ואלו יא פסוקים אשר ישנו בהם הסופרים ויעשו אותם דרנא ואינסר קמרי

למאן כפרות מקדא מל מרה במהמרה

קדועבגרים שנוכדיכם לא תפרמ	קמט	שלא יכנס בהן שכור במקדש
ולא יזרה בתורה שתי יין	קנא	שלא לאכל בהמה טמאה
שניין ושכר אתשתג בעברה בהאונ	קנב	שלא אד אתזה לא תאכלו
לברוק בסימני בהמה וחיה	קנג	לברוק בסימני רעם שני
להבריל בין טמאה לטהורה	קנד	אתזה תאכלו מכל אשר נמני
שניא זאת החיה אשר תאכלו	קנה	שלא לאכל שרץ המים שני
שלא לאכל בהמה טמאה	קנז	וכל אשר אין לו סנפיר
שניא אד אתזה לא תאכלו	קנח	שלא לאכל דג טמא שניא
לברוק בסימני רעם שני	קנז	ושקץ יהיו לכם מבשרם
אתזה תאכלו מכל אשר נמני	קנח	שלא לאכל עוף טמא שניא
שלא לאכל שרץ המים שני	קנז	ואת אשר תשקצו מן העוף
וכל אשר אין לו סנפיר	קנח	שלא לאכל שרץ העוף שני
שלא לאכל דג טמא שניא	קנז	כל שרץ עוף ההלך על
ושקץ יהיו לכם מבשרם	קנח	לברוק בסימני חגבים לירע
שלא לאכל עוף טמא שניא	קנז	אם הוא טמא שניא שר
ואת אשר תשקצו מן העוף	קנח	ברעים כלן בם קרושה בה מאכל
שלא לאכל שרץ העוף שני	קנז	
כל שרץ עוף ההלך על	קנח	
לברוק בסימני חגבים לירע	קנז	
אם הוא טמא שניא שר	קנח	
ברעים כלן בם קרושה בה מאכל	קנז	

אשר חכמה רעה

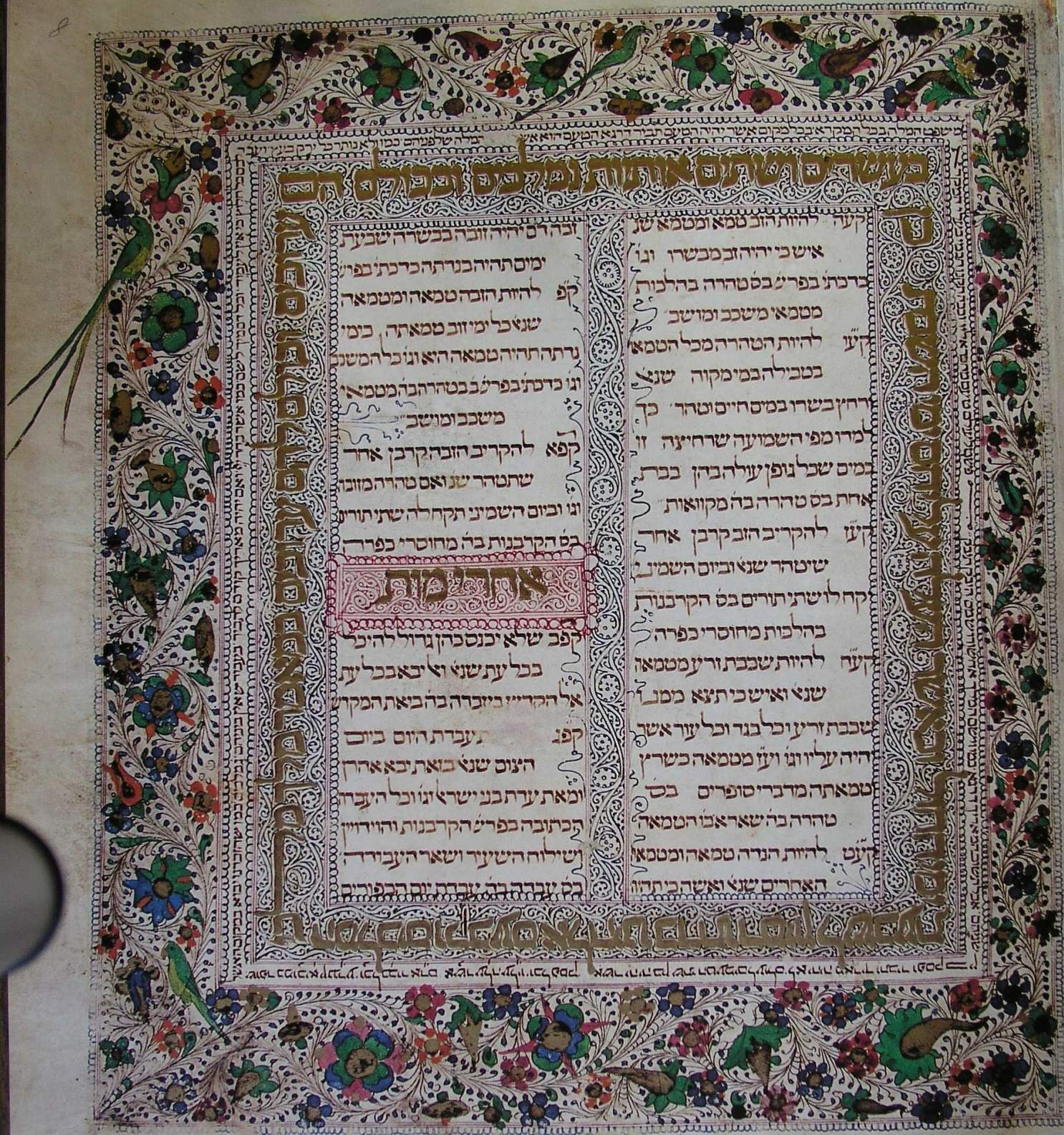
ואם יא פסוקים אשר ישנו בהם הסופרים ויעשו אותם דרנא ואינסר קמרי

והקדים בארץ ואחר באומשה ואחר

מעשר סושנים אותות נמל בס ופכילס

קעה להזית הוב טמא ומטמא ש
איש כי יהיה זבב כשרו ונ
ברכתו בפרי' בס טהרה בהלכות
מטמא משכב ומושב
היות הטהרה מכל הטמא
בטבילה במיקוה שני
רחץ בשרו במים חיים וטהר כך
מרומפי השמועה שרחיצה זו
במים שכל נפץ עולה בהן בכת
אחת בס טהרה בה מקוואות
קעו להקריב חוב קרבן אחד
שיטהר שני וביום השמיני
קח לו שתי תורים בס הקרבנות
בהלכות מחוסרי כפרה
קעה להיות שכבת זרע מטמא
שני ואיש כי תצא ממנו
שכבת זרע וכל בגד וכל עור אשר
היה עליו ועץ מטמא כשרץ
טמאתה מדברי סופרים בס
טהרה בה שאראבו הטמא
קעו להזית הנדה טמא ומטמא
האחרים שני ואשה כי תהוו

זכר דם יהיה זובה בכשרה שבעת
ימים תהיה בנדה כדכתיב פרי
קפ להזית חובה טמאה ומטמאה
שני כל מי זוב טמאה כימי
נדה תהיה טמאה הוא וכל המשוש
ועו כדכתיב בפרי' בנדה חובה מטמא
משכב ומושב
קפא להקריב חובה קרבן אחד
שתטהר שני ואם טהרה מזוהר
ועו וביום השמיני תקח לה שתי תורים
בס הקרבנות בה מחוסרי כפרה
אחרים

קפכ שלא יכנס בהן גידול להיכל
בכל עת שני ואי בא בכל עת
אל הקדש כי זכרה בה ביאת המקדש
קפ תעבדת היום כיום
היום שני בואת יבא אחר
ומאת ערבת בני ישראל ועל העבד
הכתובה בפרי' הקרבנות והזיוון
ושילוח השיעור ושאר העבודות
בס עברה בה עברה יום הכפרה

אשר יאמר אל ה' אלהיו

העלה הנקורה אחת מעלה לששה אחרות

קפ"ד שלא רישת קדשים בחו
שנא אשר ישחט שור או
בשכב או עובב מחנה ואפתח אהר
מועד ונזכרה הנפש ההיא בכ
עברה כה מיצשה הקרבנות
קפה לכסות רס חיה ועוף שנא
שפך את דמו ובסחו בעפר בס
קדושה בה שחטה
קפו שלא לקרב לעדיות בדנו
המביאים לידו עליו ערוה
בגון חבוק ונשוק ורמיה וקפיצה
שנא איש איש אלכל שאר בשר
לא תקרבו מפ השמועה למדו
שואוזהרה לקריבה המביאה ליד
גלו ערוה
קפו שלא לגלות ערות האב עצמו
שנא עדות אבך ונ
קפה שלא לגלות ערות האם ש
אמך היא לא תגלה
קפ"ט שלא לגלות ערות אשת
שנא עדות אשת אבך
גלו שלא לגלות ערות אחות

האב וכן האם שנא עדות אחות
בת אבך או בת אמך מולדת בור
קפ"א שלא לגלות ערות בת הב
שנא עדות בת בנך
קפ"ב שלא לגלות ערות הבת
שנא אובת בתך
קפ"ג שלא לגלות ערות הבת
ולמה לא נתפרשה בתות
מפני שאסרה בתהבת שתקמות
ומפי השמועה למדו שאיסור
הבת מנופי תורה בשאר עדיות
קפ"ד שלא לגלות ערות אחות
שנא עדות בת אשת אבך
קפ"ה שלא לגלות ערות אחות
האב שנא עדות אחות אב
שנא עדות אחות אמך
קפ"ז שלא לגלות ערות אחיה
עצמו שנא עדות אחי אבך
קפ"ח שלא לגלות ערות אשת
אחיהאב שנא אשת לא
קפ"ט שלא לגלות ערות אשת

העלה הנקורה אחת מעלה לששה אחרות

העלה הנקורה אחת מעלה לששה אחרות

העלה הנקורה אחת מעלה לששה אחרות

הענין השני אמהתיבה הישראלית

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

והברכה והוא יקח את המאכלת ויצא אליהם לטותה וחרפה וחרפה על העור בטה נדרת לי שם נדרת הילד ויגמל את רבקה וילך ויעתס קמני זאבי טורף

מחבת לבירה קמיעה כתובת פקודה

והוא יקח את המאכלת ויצא אליהם לטותה וחרפה וחרפה על העור בטה נדרת לי שם נדרת הילד ויגמל את רבקה וילך ויעתס קמני זאבי טורף

והוא יקח את המאכלת ויצא אליהם לטותה וחרפה וחרפה על העור בטה נדרת לי שם נדרת הילד ויגמל את רבקה וילך ויעתס קמני זאבי טורף

רמ"ה להיות נטע רביעי קדש שני ובשנה הרביעית יהיה כלפיו שתי הן בס קדושה בה מאכל אסור רמ"ו שלא לחש שנלא תנחשו רמ"ז שלא לענן שנ ולא תעוננו רמ"ח שלא להקוף פאת ראש כסומרי עין שנא לא תקיפו רמ"ט שלא להשחית כל זקן בעבוד עין שנא ולא תשחית ד"ג שלא לכתובנוף בעובדי עין שנא ובכתב קעקע לא תתנו חמשתן בסמר עבה עין נ"א ליראה מבית המקדש שנא ומקדשיתוראו בספ עברה בה בית הבחירה דנ"ב שלא לעשות מעשה אוב שנא אפנו א האבת דנ"ג שלא לעשות מעשה דענ שנא ואל הירענים שתיקן במרע בה עין דנ"ד לכבד את החכמים שנא מפני שזכר החכום במרע	דל"ה שלא לעמד על הרס שני לא תעמד על דסרעך בס נזיקין בה רוצח ושמירת נפש דל"ו שלא לשנוא אחים בלב שנ לא תשנא את אחיך בלבבך דל"ז להוכיח החוטא שנא הוכר תוכיח את עמיתך דל"ח שלא להלבין פני אדם מיש שנא הוכח תוכיח את עמית דל"ט שלא לנקוס שנ לא תקוס דמ"ו שלא לנטור שנ לא תטור דמ"א לאהוב כל אדם מבני ברית שנא ואהבת לרעך כמוך ששתן בסמר עבה רעות דמ"ב שלא להרביע בהמה בלא ומין בשאינו מינו שנא בהמתך לא תרביע בלאים דמ"ג שלא לזרוע בלאים שנא שרך לא תזרע בלאים שתיקן בס זרעים בה בלאים דמ"ד שלא לאכל ערלה שנ שלש שנים יהיה לכם ערלים

והוא יקח את המאכלת ויצא אליהם לטותה וחרפה וחרפה על העור בטה נדרת לי שם נדרת הילד ויגמל את רבקה וילך ויעתס קמני זאבי טורף

והוא יקח את המאכלת ויצא אליהם לטותה וחרפה וחרפה על העור בטה נדרת לי שם נדרת הילד ויגמל את רבקה וילך ויעתס קמני זאבי טורף

ואחר כך אראה פני ודומהו כסרפיון אבל אם הוא בער רפי כפי עישה פלא דיעה צאן ודוקא כשהנערה שעה באור ראשונה ואם יש בלבם

עשר מצוות אשר צוה ה' את ישראל אשר יראו ויזכרו

אשר צוה ה' את ישראל אשר יראו ויזכרו

אשר צוה ה' את ישראל אשר יראו ויזכרו

הוא דבר שגדולו מן הארץ החייב	שנא עורת או שבור ואשה לא
בתרומות ובמעשרות שלא הוציאו	תתנו מהם על המזבח ששתו
ממנו תרומתו יל' שנא ולא יחללו את	בס' עברה בה איסורי המזבח
קדשי בני ישראל את אשר ידומלו	רפ"ה שלא לסרסו וזכר מאחר מכל
כלום דברים שהם עתידים להרים	המיען מן בהמה חיה ועוף לא
אותם ליל' לא יעשו אותם חול בטלי	אדם ולא בהמה ולא עוף שנא
בקדושה בה מאלות אסור	ומעוך וכתות ונתוק וכו' לא תקרב
רפ"ב שלא לשחוט בעלי מומין	ליל' ובארצכם לא תעשו בספר
לשם קרבן שנא כל אשר בו	קדושה בה איסורי ביאה
מום לא תקריבו	רפ"ט שלא להקריב בעל מום מן
רפ"ג שלא להקדיש בעלי מומין	הגויס שנא ומיד בקדש
למזבח שנא כל אשר בומם	ר"ן להיות כל קרבנות בהמה מין
לא תקריבו והוא איסור קדש	שמיע והלאה שנא ומיום
רפ"ד להיות כל קרבן בהמה תמים	השמיני והלאה וגו' וקודם זמן זה
שנא תמים יהיה לרצון כל מום	הוא הנקרא מחוסר זמן ואין מקריב
רפ"ה שלא יתן מום בקדשים שנא	אתו שתיהן בעברה בה איסורי הסוג
כל מום לא יהיה בו כל אשתקד	רפ"א שלא לשחוט אתו ואת בנו
רפ"ו שלא לחזק דם בעלי מומין	שנא אתו ואת בנו וגו' בס'
לגבי מזבח שנא בבעלי מומין	קדושה בה שחטה
עורת או שבור וגו' לא תקריבו אלה	רפ"ב שלא להותיר מבשר התנוה
וזהו זריקת דמו	עד בקדש שנא לא תותיר
רפ"ז שלא להקטיר אמורי בעל	ממנו עד בקדש בקרבנו בה קרבן הפסח

אשר צוה ה' את ישראל אשר יראו ויזכרו

מִיֵּשׁ קוֹמֵי שְׂבִי וְחָדְלֵךְ מִמְּסוּחָא אֶל תְּהִי לִי לִתְנוּחָהּ בְּקֶרֶת חֵי עֵד רִיבֵהָ נָחַל יֵינָה עֵד כִּסְפֵּי תַחֲסִים וּמִלֵּילֵי וְהַטִּיב בִּכְנֵי יֵינָה

מִבְּעֵצָה עַל מַלְאכֵי דְּוָדָא

מִבְּעֵצָה עַל מַלְאכֵי דְּוָדָא

מִבְּעֵצָה עַל מַלְאכֵי דְּוָדָא

מִקְרָא קִדְשׁ
שִׁיזְּ שְׁלָא לַעֲשׂוֹת מַלְאכָה בְּ
שְׁנָא כָּל מַלְאכֵי עֲבָדָה
שִׁיזְּ לִשְׁבּוֹת בְּשִׁמְנֵי בִּישׁוּ בִּישׁוּ
הַשְּׁמִינֵי מִקְרָא קִדְשׁ וְ
שִׁיזְּ שְׁלָא לַעֲשׂוֹת בִּישׁוּ מַלְאכָה
שְׁנָא כָּל מַלְאכֵי עֲבָדָה לֹא
תַעֲשׂוּ אַרְבַּעַתָּן בְּסוּמְנֵי שְׁבִיתָה
שִׁיזְּ לִטּוֹל לֹלֶב שְׁנָא וּלְקַחְתָּם
לְכֶם בִּישׁוּ הָרֵאשׁוֹן פְּרִיעֵץ
שִׁיזְּ לִשְׁבּוֹת בְּסוּכָה זִמִּים שְׁנָא
בְּסִכּוֹת תִּשְׁבּוּ שְׁבִיעַת יָמִים
שְׁתִּיחֵן בְּסוּמְנֵי כְּהִסְכָּה וְלֹלֶב
שְׁכָא שְׁאֵנוּ מִזְּהָרִין עַל כִּרְכַּר
חֶשֶׁם שְׁנָא אֵלִים לֹא תִקְרִי
וְנָא בְּעֵנֶשׁ וְנִקְבֶּשֶׁם יָמֵי מוֹת וְיָמֵי
זֶה הַכֹּל כָּל שְׁעֵנֶשׁ הַכְּתוּבָה עַל
כֶּרֶת אוֹמִית בְּדִּי הַרְיוּהָ מִצֹּת
לֹא תַעֲשֶׂה חוּץ כְּמִלָּה וּפְסַח שׁוֹת
בְּצִוְיָהּ בְּמִרְעָבָה עֵץ

קִינִיךְ לֹא תִקְרֵם שְׁתִּיחֵן בְּסוּמְנֵי
בְּהַ מְתוֹת עֵנִים
שִׁיזְּ לִשְׁבּוֹת בְּרֵאשׁוֹן שְׁלֹחֵךְ
הַשְּׁבִיעִי שְׁהוּא יוֹם רָה שְׁנָא
בְּחֶרֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַר לֶחֶרֶשׁ
שִׁיזְּ שְׁלָא לַעֲשׂוֹת מַלְאכָה בְּ
שְׁנָא כָּל מַלְאכֵי עֲבָדָה לֹא
תַעֲשׂוּ שְׁתִּיחֵן בְּסוּמְנֵי שְׁבִיתָה
שִׁיזְּ לִשְׁבּוֹת עֵשְׂרִיבִי שְׁהוּא
יוֹם הַכְּפֻרִים שְׁנָא אֶךְ
בְּעִשׂוֹר לֶחֶרֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הוּא
וְנָא בְּסוּף עֵנֶן הַפְּרִשָּׁה שְׁבִיתָה
שִׁיזְּ לִהְיוֹת עֲשׂוֹת בִּישׁוּ וְעֵנֶתֶם
אֶת נַפְשֵׁיכֶם וְהִקְדַּבְתֶּם וְ
שִׁיזְּ שְׁלָא לַעֲשׂוֹת מַלְאכָה בִּישׁוּ
הַכְּפֻרִים שְׁנָא וְכָל מַלְאכָה
שִׁיזְּ שְׁלָא לֵאכֹל וּלְשִׁתּוֹת בִּישׁוּ
שְׁנָא כִּי כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא
תַעֲשֶׂה אַרְבַּעַתָּן בְּסִפְרֵי זִמִּים כֶּרֶת
שְׁבִיתָה עִשׂוֹר
שִׁיזְּ לִשְׁבּוֹת בְּרֵאשׁוֹן שְׁלֹחֵךְ
הַסִּכּוֹת שְׁנָא בִּישׁוּ הָרֵאשׁוֹן

בְּחֶרֶשׁ

בְּחֶרֶשׁ בְּחֶרֶשׁ בְּחֶרֶשׁ בְּחֶרֶשׁ

בְּחֶרֶשׁ בְּחֶרֶשׁ בְּחֶרֶשׁ בְּחֶרֶשׁ

שמרתי ולכן השני דיוה פתח שהחטה הבאה אחריו בכפר ממנו הקמח
אכל מיד ששקוהו וכן מיד מיד נזה וזה נזה

מצא הכמר ואדם עיקר תבונה כל לשון סדר

מצא הכמר ואדם עיקר תבונה כל לשון סדר

מצא הכמר ואדם עיקר תבונה כל לשון סדר

שכב	שלא לעבד אילן בשביעת	בשאר שנים שנים ולא תקצור
שכב	שנא שרד לא תורע	שלא לאסוף פירות יובר
שכב	שלא לעבד אדמה בשביעת	כאספת שאר שנים שלא
שכב	שנא וברמך לא תזמור	ביצור נזירה כנגד הנוצרים שנים
שכב	שלא לקצור ספיחי שביעת	ולא תבצור את נזירה כלן בורעם
שכב	כדרך שקוצרין בשאר השנה	בה שמטה ויובל והן עשרה
שכב	שנא את ספיחי קצירך	לרון בדין מקח וממכר שנה
שכב	שלא לאסוף פירות האילן	ובית ממכר וממכר
שכב	בשביעת כדרך שאוספין	שלא יונה במקח וממכר
שכב	בכל שנה ושנה שנא ואת עובד	שנא אתנו איש את אחיו
שכב	למנות שני יובל שני ושמיט	שלא יונה בדברים שנה
שכב	שנא וספרת לך שבע	ולא תנו איש את נחיתו
שכב	לתקוע שופר בשנת היובל	זה הונאת רבדים שלשתן בספר
שכב	ברוצאת העבדי חפשים	קנן בה מכירה
שכב	שנא והעברת שופר	שלא למכור שדה בארץ
שכב	לקדש שנת יובל בשבת	ישראל לצמיתת שנה והארץ
שכב	בשמטה שנה וקדשתה	לא תמכר לצמיתת
שכב	את שנת החמישים ו	לתתנאלה לארץ בשנת
שכב	שלא לעבד בשנת היובל	היובל שנה ובכל ארץ
שכב	בין אדמה בין אילן שנה	להיות נאולה בתי עיר חומ
שכב	לא תורע	עד שנה והוא הדן של אחזה ושר
שכב	שלא לקצור ספיחי היובל	מקנה שנה ושני ימכר בה משב

מצא הכמר ואדם עיקר תבונה כל לשון סדר

אשר לא יאמר אדם כי יבנה ביתו ויאמר אומר אבני בנין יבנה ביתו ויאמר אומר אבני בנין יבנה ביתו

באמת בודד כל מה דרפי טעמו על מסומו

ויקרא

שני ערבך שני לא ישא
שפ שלא לשבר עצם בפסח
שני שני ועצם לא תשבר
בכל חקת הפסח וגו' ארבעת
בס הקרבנות בה קרבן הפסח
שפא לתקוע בחצרות ער
הקרבנות ולהתענות לפני
לא בעת צרה גדולה שלא תבא
על הציבור שני ותקעתם בחצות
בב זמנים כה תענית

שלח לאנשים

שפב להפריש חלה לכהן שני
ראשית עריסתכם בורעיה בכור
שפג לעשות ציצית על כנפי
הכסות שני ועשו להם ציצית
ויגדילים תעשה לך וגו' בספר
אהבה בה ציצית
שפד שלא לתור אחרי מחשבות
הלב וראיית העינים שני
לא תתורו אחרי לבבכם בס
מדעבה עו

שפה לשמור בית המקדש תמים
שני וגם את אחיך מטהו
בעברה בה בית הבחירה
שפא יתקועו חלילים בעבות
הכהנים ולא כהנים בעבות
חלילים שני אף אל בלי הקדש וגו'
בעברה בה בלי המקדש
שפא שלא יעבור הזור במקדש
שני שני וזר לא יקרב אליכם
בעברה בה באת המקדש
שפא שלא להשבות שמירה
סביב למקדש שני שמונת
את משמרת הקדש וגו' בס עברה
בה בית הבחירה
שפט לפדות בכור תבן שלאדם
וליתן פדיונו לכהן שני אך
מרה תפדה בורעיה בכורים
שני שלא לפדות בכור בהמה
טהורה שני אך בכור שור
בית לא תפדה בקרבנו בה בכורות

אמרת לאם אמת לאם אמת

הקריאה בנפשו של החכם המדובר כמו לקרוא קריאה מפיך וזכור ואתה יודע ואתה יודע ואתה יודע

הקריאה בנפשו של החכם המדובר כמו לקרוא קריאה מפיך וזכור ואתה יודע ואתה יודע ואתה יודע

אשר מסר כל לשון מטה במבקר ציבור

ומכל משמיה ומתקדושתה
ומיין שנתנסך לה שני ולא תביא
תועבה שתיהן במדעבה עו'
תלב לברך אחר המזון שני ואכלת
ושבעת וגו' באהבה ברכות
תלך לאהוב את הגר שני ואהבתם
את הגר בסדק מדעבה רעות
תלך ליראה את השם הנכבד והנור
שנאת יא אהך תרא בס
מדעבה יסודי התורה
תלה להרבקבו שני ובו תרבקם
מדעבה רעות
תלו להשבע בשמובאמת שני
ובשמות שבע בסהמלאה ברכות

ראדאנוכ

תלו לאבר עיו ומל משמיה הנעש
בשכילה שני אבר תאברון
בס המדעבה עו'
תלה שלא לאבר בית המקדש
אובת כנסיות אובת מדרש
ואין מוחקין את השמות המקודשים

ואין מאברין בתי הקדש שני אבר
תאברון וגו' ונתנתם וגו' ואברתם את
שם וכת' לא תעשוק בן לזאחנים
במדעבה יסודי התורה
תלט להקריב כל הקרבנות שיש
על ארס בחובה או בנדר
ברג ראשון שפגעבו שני לשכנו
תדרשו ובאת שמה והנאתם שמה
תמ שלא להעלות קדשים ברוזין
שני השמר לך פתעלה
תמא להקריב כל הקרבנות בבית
הבחירה שני כי אם במקום
אשר יבחר יי' באחד שבטיך שם וגו'
שלישית בס עברה בה מעשה הקרבנו
תמב לפרות בעלי מומין ויהיו מותר
באכילה שני רק בכל אורח
נפשך מפי השמיעה למדו שאני
מדבר לא בפסוליה המקדשין שיפור
בס עברה בה איסורי המזבח
תמנ שלא לאכל מעשר שני של
רגן מוין לירושלם שני לא
תוכל לאכל בשערך מעשר וגו'

אלה האסורים לאכל

שאלת דוד בן ארן לא שבעתמים סדר

תמך שלא לאכל מעשר שבע שר
 תירוש חוץ לירושלם שנתוושן
 תמך שלא לאכל מעשר שבע של
 יצהר חוץ לירושלם שני
 יצהרך שלשתן בס' זרע' בה מעשר ש
 תמך שלא לאכל בכור תמים חוץ
 לירושלם שני לא תוכל וגו'
 בס' הקרבנות בה בכורות
 תמך שלא יאכלו הכהנים חטאת
 ואשם חוץ לעזרה שג' לא
 תוכל לאכל בשערך אקראם
 תמך שלא לאכל בשר העולה
 שני לא תוכל וגו' וכל נודוך
 אשר תדור כלום לא תוכל לאכל
 נדריך אשר תדור וזו היא אזהרה
 של כל מיעל שלא יתנה מן הקדש
 האסורים ליהנות ואם נתנה מיעל
 תמך שלא לאכל בשר קדש קל
 קודם זריקת דמם שג' לא
 תוכל וגו' ונדבותך כלום לא תוכל
 לאכל נדבותך עד שיוזק דמם ז'
 שלשתן בעברה בה מעשה הקרבנו

תג' שלא יאכל בהן בכורים חוץ
 לירושלם קודם הנחה בעזרה
 שני לא תוכל וגו' ותרום תדיך וגו' או
 חבבדי בזרע' בה בכורים
 תג' שלא לעזוב הלויס אאותגן
 להם מתנותיהם בכל דגל ודגל
 שנה שמרלך וגו' בקרבנות בה חגגה
 תג' לישחוט בהמה חיה ועוף ואחכ
 יאכל בשרם שג' ובחתם בקרך
 ומצאנך ואכלת בקדושה בה שחיטת
 תג' שלא לאכל אברמן החי שג'
 ולא תאכל הנפש שג' הבשר
 בס' קדושה בה מאכל אסורו
 תג' להביא קדש מחוצה לארץ לבין
 הבחירה שני רק קדשך וגו'
 בס' עבדה בה מעשה הקרבנות
 תג' שלא להוסיף על מצות התורה
 בין תורה שבכתב בין תורה שבעל
 פה שני את כל הדבר אשר אנכי
 מצוה אתכם תשמרו לעשות
 תג' שלא לזרוע מכל מצות שבתוה
 שני ולא תגרעו ממנו שתיהן

ענין ארבעה עשר סדר

מורה ספרים חזקיה משיב נפש צדקה מורה

בשפטי בה מורים
 תנן שלא לשמוע למתנבא בשם
 עון שנא לא תשמע אל דברי וע
 תנח שלא לאחוב המסית שנא ולא
 תאבה לו
 תנט שלא לעיוב השנאה למסית
 שנא ולא תשמע און
 תס שלא להציל המסית אא עמו
 על דמו שנא ולא תחוס עינך
 תסא שלא ילמד המוסת זכות על
 המסית שנא לא תחמוד
 תסב שלא לשתוק המוסת מלמד
 חובה על המסית אם ירע לו
 חובה שנא ולא תכסה עיניו
 תסג שלא להסית אדם משרא
 אחר עון שנא ולא יספול לעשו
 וגו' במסית הכתו מדבר ארבע ערן
 במדע בה עון
 תסד לדרוש ולחקור העדים
 הרבה שנא ודרשת וחקרת
 בשפטים בה סנהדרין
 תסה להרוג עיר הנדחת ולשרוף
 את העיר שנא הכה תכה את יושבי וע
 ואת כל שלל התקבץ אתוך רחבה וע
 תסז שלא לבנות עיר הנדחת לכמות
 שהיתה שנא והיתה תל עולם
 תסז שלא ליהנות בממון עיר הנדחת
 שנא ולא ידבק בדרך וגו'
 תסח שלא להתנודד בעובדי עון
 שנא לא תתנודדו וגו' וירור
 ושריטה אחת היא
 תסט שלא לעשות קרחה על מלמ
 שנא ולא תשימו קרחה וגו'
 חמשתן במדע בה עון
 תע שלא לאכל פסול המוקדש
 שהוטל בהם מוס בבונה שנ
 לא תאכל כל תועפה בס עבד
 בה פסוליה ויקדשין
 תעא לברוק בסימט העוף עד שיבוי
 בין טמא שבו לטהור שבו שנא
 כל צפור טהרה תאכלו
 תעב שלא לאכל מתה והיא הנבלה
 שנא לא תאכלו בל נבלה
 שתיהן בס קדושה בה מאכל אסור

מורה ספרים חזקיה משיב נפש צדקה מורה

תען להפריש מעשר שני להאכיל
לבעליו שני עשר תעשר
בזרעים בה מעשר שני
תען להפריש מעשר עני תחת
מעשר שני בשלשית ובששית
בשביע שני מקצה שלש שנים
וג' בס' זרעים בה מתנות עניים
תען להשמיט כספים בשביעית
וישמיט כל חלואתו שני
שמוט כל בעל וג'
תען שלא יגשורא יתבעה חלואה
ישעברה עליה שביעית שני
לא יגש את רעהו שתיהן בזרעים
בה שמיטה ויובל
תען לנגש לזכרי שני את חנוכרי
תגש במשפט בה מלוה ולוה
תען שלא למנוע מליתן לעני מה
שחוא צריך שני לא תאמץ
את לבבך ומצא חנין צדקה עשו
מצות עשה והמעלים עני מן
הצדקה עובר על לא תעשה
עני שלא ימנע מלהלות לעני

קורם השמטה שני השמר לך פן
יהיה רבונם שתיהן בור עיבה שמעתי
תפ ליתן צדקה שני פתוח תפתח
בס זרעים בה מתנות עניים
תפא שלא לשלח עבד עברי
רקס כשיצא חפשי שני
ובית שלחנו חפשי מעמד
תפב להעניק לעבד עברי שני
העניק תעניק לו וכן לאמר
העבריה שתיהן בקנן בה עבדים
תפג לקרש בכור הבהמה
הטחורה ולהקריבו שני
כל הבכור אשר יולדו בס
הקרבנות בה בכורות
תפד שלא לעבד בקרשים שני
לא תעבד בכור שורך
תפה שלא לגזוז קרשים שני
לא תגזז בכור צאנך שתיהן
בס עברה בה מעילה
תפו שלא לאכל חמץ אחר חצו
יום יד שני לא תאכל עליו
חמץ בנמצים בה חמץ ומצה

וּבְמִשְׁפָּטוֹ וְהַמִּוֶּקֶשׁ עַל מִצְוַת קֶרֶן שְׁמִינִי

תָּפוּ שְׁלֹא לְהוֹתֵר מִחֲנֻנֵּי יוֹד לַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי שֶׁנֶּאֱמַר וְלֹא יִלְךְ מִן
הַבֵּשֶׂד בְּקִרְבָּנוֹת בֵּה קֶרֶן הַפֶּסַח
תָּפַח לִשְׂמוֹחַ בְּרָגִלִים שֶׁנֶּאֱמַר
וְשִׂמַּח תִּבְחֹךְ בְּקִרְבָּנוֹת
בְּהִלּוֹת חֲנֻנָּה

שִׁפְטִים וְשִׁמְרִים

תָּפַט לַמִּנּוֹת שִׁפְטִים וְשִׁמְרִים בְּכָל
קָהֳלוֹ קָהֳלָה שֶׁנֶּאֱמַר שִׁפְטִי וְשִׁמְרִי
בְּכָל שִׁפְטִים בֵּה סִנְהֶדְרִין
תֵּן שְׁלֹא לִיטַע אֵילָן בְּמִקְדָּשֶׁךָ שֶׁנֶּאֱמַר
לֹא תִטַּע עֵלֶךְ אֲשֶׁרָה וְעַתָּה
תֵּנָּה שְׁלֹא לְהַקִּים מִצְבֵּה שֶׁנֶּאֱמַר
וְלֹא תִקֵּם לָךְ מִצְבֵּה שְׁתִּיחַ
בְּמִדְעָבָה עַוְוָה
תֵּנָּב שְׁלֹא לְהַקְרִיב עֹל מוֹם
עֹבֵד שֶׁנֶּאֱמַר לֹא תִזְבַּח לֵאלֹהֶיךָ
יִשְׁרוּשָׁה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹמוֹם וְעַתָּה
בְּעִבְרָה בֵּה אִסּוּרֵי הַמִּזְבֵּחַ
תֵּנָּה לִשְׂמוֹעַ מִכָּל בֶּד הַגִּירוֹלָשִׁיעַ
לֹהֵם שֶׁנֶּאֱמַר עַל פִּי הַתּוֹרָה

תֵּנָּה שְׁלֹא לְהַמְרוֹ עַל פִּי בֶד שֶׁנֶּאֱמַר
תִּסּוֹר שְׁתִּיחַ בְּכָל שִׁפְטִי בֵּה מִמְרִים
תֵּנָּה לַמִּנּוֹת מֶלֶךְ מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר שִׁשּׁ
תֵּנָּה שְׁלֹא לַמִּנּוֹת אִישׁ עַל יִשְׂרָאֵל מִקּוֹל
גֵּרִים שֶׁנֶּאֱמַר לֹא תִזְכֹּר לַתֵּלַע עֲלֶיךָ
תֵּנָּה שְׁלֹא יִרְבֶּה סוֹסֵי שְׁנֹלָא יִרְבֶּה לוֹ
תֵּנָּה שְׁלֹא לִשְׂכּוֹן בְּאַרְצֵי מִצְרַיִם
שֶׁנֶּאֱמַר לֹא תוֹסִיפוּן לָשׁוּב
תֵּנָּה שְׁלֹא יִרְבֶּה הַמֶּלֶךְ נָשִׁים שֶׁנֶּאֱמַר
וְלֹא יִרְבֶּה לוֹ נָשִׁים
תֵּן שְׁלֹא יִרְבֶּה בִּסְפָּה וְזֶה בִּשְׁנֵי בִסְפָּה וְזֶה
שֶׁנֶּאֱמַר בִּשְׁפִטֵּי בֵּה מֶלֶךְ וּמַלְחָמוֹתָיו
תֵּקֵן לְבֵית הַמֶּלֶךְ סֵת לִעֲצָמוֹ וְיִתְרֵעַ
הָאֶחָד שֶׁנֶּאֱמַר וְכִתְּבוּ אֶת מִשְׁנֵהוּ וְעַתָּה
בְּאַהֲבָה בֵּה תִפְלֹק וּמוֹזוֹת וְסֵת
תֵּקֵב שְׁלֹא יִקְבֹּל שֶׁבֶט לֹוִי חֶלְקֵכֶם
בְּשַׁעַת כְּבוֹשׁ שְׁנֹלָא יִהְיֶה וְעַתָּה
תֵּקֵן שְׁלֹא יִקְבֹּל שֶׁבֶט לֹוִי חֶלְקֵךְ
בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֻנִתָּן לֹהֵם שֶׁנֶּאֱמַר
וְנָחֵלְהוּ שְׁתִּיחַ בְּזִרְעֵיכֶם שֶׁמֶטֶה וְיִזְכֹּר
תֵּקֵד לְתִמְנָן הַבְּהֵמָה לְכֶן הַזֶּה וְזֶה
שֶׁנֶּאֱמַר לְכֶן וְעַתָּה בְּזִרְעֵיכֶם בְּכֹרִים

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל לֹא יִזְכֹּר לְתִמְנָן הַבְּהֵמָה לְכֶן הַזֶּה וְזֶה

על הקטן על גבול על סדר סוף שנה וסוף

תקח להפריש תרומה לבחן שנה
ראשית דגדני ובורעני בה תרומות
תקן ליתן ראשית חגו שנה וראש
נזאנך בורעני בה בכורים
תקן להיות בחגים עובדים במקדש
שנ ובכיבא הלוי לברמכריו
על האבות בעברה בה בליה מקדש
תקח שלא לקסום שנ לא ימצא בד
תקט שלא לבשף שנ מעונ ומנחש
תקי שלא לחבור חבר שנ וחבר
תק' א שלא לשאול באוב שנ ושא אוב
תקי' שלא לשאול בידעני שנ וידעני
תקי' שלא לשאול בחלום מן המת
שנ ודרש המתים
תקיד לשמוע מבגבא וגבא שנ
איו תשמעון במרעבה יסוריה תורה
תקטו שלא להתנבא בשקר ואפי
בשם יי שנ אך הנביא ונ
תקיו שלא להתנבא בשם עו שנ
ואשר ידבר בשם אהים
תקיו שלא למנע מהריוג נביא השקר
שנ לא תגורמנו שלשתן במרעבה עו

תקח להבין שש עירי מקלט שנתבין
לך הדרך בניק' בה רוצחו שמירתו
תקט שלא לחוס על הודנ חברו שנ
לא תחוס עניך בס שפט' בה סנהדרין
תקב שלא להסיג גבול שנ לא תסיג
גבול רעך בניק' בה גנבה
תקבא שלא לכרות הרין על פי ער
אחר שנ לא יקום על פי
תקבב לעשות לעדים זוממים כמו
שרמו לעשות שנא ועשיתו
לובא שר זמסונו שתיהן בשפט' בה עו
תקבג למשוך בחן גרול למלחמה
שנ וגנש הכהן ודברא העם
תקבד לעשו במלחמת הרשות
במשפט הבתו בתורה שנ כ
תקרב א עיר להלחם עליה
תקבה שלא להחיות מזעממים שנ
לא תחיה בלגשמה
תקבו לא ברמא רין ישראל ועממים
להחרימם שנ כי החרם תחרימם
תקבו שלא להשחית אילע מאכל
במצור שנ לא תשחית את עצה

לשון חזק

ואחד להסיר את מכתתה שהיא מן הדין

חמשתן בשפט' בה מלב ומרחמי'
תקב' שלא לעבר ולחזר עבד לאיתן
שנ' אשר לא יעבדו'
תקב' לערוף את העגלה בחל שנ'
וערפו שסאת העגלה בחל

מחצית

שתיהן בס' נזיקין בה רוצח ושם יתע
תאר' שנ' וראית בשביה'
תקלא' שלא ימכור אשת יפת תאר
שנ' ומכור לא תמכרנה'
תקלב' שלא לבכוש אשת יפת
תאר שפחה שנ' לא תתעמר
בה ונ' שלשתן בס' שפט' בה מלפ' ומחמי'
תקלג' שלא לאכל ולשתות דרך
זולל וסובא שנ' בנז' זה סודר'
בס' שפט' בה ממרים'
תקלד' לתלות מי שנחייב תלייה'
שנ' ותלית אתו על עץ'
תקלה' שלא ילך הצלוב על העץ'
שנ' לא תלין ובלתו'
תקלו' לקבור הנחרג ביום הרצינו

שנ' כי קבור תקברנו בשפט' בה זנוני'
תקלו' להשיב האברה שנ' שבת שנינו
תקלח' שלא יתעלס מן האברה שנ'
לא תוכל להתעלס שתיקון
בס' נזיקין בה גלה ואברה'
תקלט' שלא להניח בהמה רובצת
תחת משאה שנ' לא תראה'
תקמ' להקים המשא מעל הבהמה
שנ' הקם תקים צמו שתיקון
בנזיקין בה רוצח ושמירת נפש'
תקמא' שלא תערה אשה ער' איש'
שנ' לא יהיה בליגבר'
תקמב' שלא יערה האיש ער' האשו'
שנ' ולא ילבש גבר שתיקון במרעבה עז'
תקמג' שלא ליקח האם על הבנים'
שנ' לא תקח האם וע'
תקמד' לשלח אס' הקן שנ' שלח תשלח
את האס' שתיקון בקדו' ובה טע'
תקמה' לעשות מעקה שנ' כיתנהבות'
תקמו' שלא להניח מכשול שנ' ולא
תשים רמס בביתך שתיקון
בנזיקין בה רוצח ושמירת נפש'

בית אדם ספק קרובים

